

Predmet: Sotin

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 i 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 19.06.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Završna reč branioca optuženog Miroslava Milinkovića

Branilac optuženog Miroslava Milinkovića je izvršio analizu optužnice u delu u kojem se njegov branjenik tereti za pomaganje u ubistvu civila, tvrdnjom da je obezbedio vojni kamion za prevoz civila za koje je znao da će biti streljani. Branilac smatra da su navodi optužnice protivrečni drugim navodima. Smatra da je razlog tome činjenica da je optužnica zasnovana na izmišljotinama okrivljenog saradnika Žarka Miloševića. On je prilikom prvog ispitivanja u policiji tvrdio da su spisak za likvidaciju pravili i optuženi Milinković i Biserko Kovačević, da bi to kasnije promenio, rekavši da je spisak pravljen 25. decembra 1991. godine, a kasnije je i taj datum promenio, jer mu je neko na to skrenuo pažnju. Tokom istrage naveo je da je svedok Višić sa svime upoznao optuženog Milinkovića, ali nije precizirao o čemu se radi. Dotični je potpuno nepovezano i neprecizno govorio o njegovom branjeniku, tj. o tome na koji način je imao saznanje da kamion daje za prevoz civila koji će biti streljani. Prilikom svedočenja, Miodrag Višić nije potvrdio ni jedan navod okrivljenog saradnika. Tužilaštvo nije dokazalo da je kamion kojim su civili prevezeni pripadao jedinici kojom je komandovao optuženi Milinković. Takođe postavlja pitanje - ako je Dragan Todorović, koji je bio zamenik optuženog Milinkovića, bio upoznat sa svim tim, zašto i on nije tužen? Sporno je od koga je kamion zaista nabavljen, da li je okrivljeni saradnik kamion nabavio iz Vukovara ili ga je zatražio zbog nekog banalnog razloga, npr. za prevoz ogreva, za šta su kamioni redovno davani. U vreme kritičnog događaja optuženi Milinković nije bio u Sotinu, i sve ukazuje da okrivljeni saradnik ima patološku potrebu da tereti i druge. Navod okrivljenog saradnika da ga je, par dana nakon likvidacije civila, optuženi Milinković pitao da li su leševi zatrpani, pa kada je saznao da nisu, da je poslao ULT kako bi se isti zatrпали, jeste čista patološka laž. Ovo iz razloga jer je svedok Nestorović, koji je upravljao ULT-om, izjavio da je Branko Trkulja zatražio da se izravna put, i da ULT nije pripadao jedinici kojom je komandovao optuženi Milinković. Ovaj svedok je takođe naveo da nije imao nikakve veze sa njegovim branjenikom, te da nije video nikakve leševe, pa je očito da je okrivljeni saradnik Milošević sve ovo izmislio. Milošević laže, jer je sam sebe nametnuo kao komandanta TO Sotin - on je izigravao lokalnog šerifa i bio je lokalni siledžija koji je bez posledica terorisao koga je hteo. To su u svojim iskazima potvrdili mnogi svedoci. Sve je sâm smislio i ostale optužene je na vrlo podmukao način uvukao u svoj zločin. Kao netačne ocenjuje navode TRZ da je okrivljenom saradniku proradila savest i da mu treba verovati. Ocenio je da je TRZ zatražilo drakonske kazne za optužene, jer time želi da izvrši psihološki pritisak na sud, kako bi izdejstvovao neke blaže kazne i time postigao neku pravdu. Tokom postupka nije dokazana krivica njegovog branjenika, naprotiv - svedoci Nestorović i Trkulja naveli su da se optuženi Milinković na isti način odnosio prema meštanima Sotina bez obzira na njihovu nacionalnu pripadnost, pa smatra nemogućim da tako častan čovek odjednom postane monstrum i postupi

onako kako to opisuje okrivljeni saradnik. Optuženi je inženjer, porodičan čovek, častan, neosuđivan, smiren, pa iz svih tih razloga sud treba da poveruje njegovoj odbrani i oslobodi ga od krivične odgovornosti.

Branilac okrivljenog saradnika Žarka Miloševića

Branilac okrivljenog saradnika je navela da je njen branjenik sa TRZ-om sklopio sporazum o svedočenju, i da smatra da postoje svi uslovi da se isti održi na snazi. Zamolila je sud da njenog branjenika, zbog lošeg imovnog stanja, oslobodi od obaveze plaćanja troškova postupka.

Završna reč optuženog Dragana Mitrovića

U završnoj reči, optuženi Dragan Mitrović je istakao da ga okrivljeni saradnik neosnovano tereti. U odnosu na ubistvo Snežane Blažević za koje se tereti, smatra da je dokazao da je ta optužba neosnovana, jer je dostavio sudu dokumentaciju iz koje je vidljivo da u to vreme nije bio u Sotinu, a medicinskim veštačenjem posmrtnih ostataka žrtve nije potvrđeno da je ubijena na način kako to opisuje okrivljeni saradnik. U odnosu na učešće u streljanju 13 civila za koje se takođe tereti, smatra da je i to neosnovana optužba bazirana isključivo na navodima okrivljenog saradnika. I u slučaju ovih žrtava, medicinskim veštačenjem je utvrđeno da se za 11 žrtava ne može utvrditi uzrok smrti, odnosno da su stradale na način kako mu se to optužnicom stavlja na teret. O njegovom učešću u streljanju 13 civila govori okrivljeni saradnik koji je u vreme izvršenja dela bio lokalni šerif i radio šta je hteo, pa je - nakon što ga je TRZ ucenilo - pristao na sporazum i ovakvo svedočenje. Svedoci koji su potvrdili neke od navoda okrivljenog saradnika su u isto vreme osobe sa optužnice koja je podignuta u Hrvatskoj, pa su i oni bili ucenjeni da svedoče na određen način. Predložio je da ga sud oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Dragana Lončara

Optuženi Dragan Lončar je u završnoj reči naveo da mu je žao što je bio deo svega toga, ali da on ništa nije uradio, i iz tog razloga je predložio sudu da ga oslobodi od krivične odgovornosti.

Završna reč optuženog Mirka Opačića

U završnoj reči, optuženi Mirko Opačić je istakao da se ne oseća krivim, jer je u vreme kritičnih događaja bio predsednik MZ u Sotinu i radio na tome da život u selu krene, pa je i tada bio, a i sada je žrtva. Okrivljeni saradnik Milošević je sve izmislio i tereti ga bez razloga, a 13 civila je on pobio jer su žene bile silovane a ostali bili opljačkani. To je bio razlog da ih Milošević pobije - kako bi uklonio svedoke koji bi ga teretili.

Završna reč optuženog Miroslava Milinkovića

U završnoj reči, optuženi Miroslav Milinković je naveo da mu je veoma teško palo što ga TRZ tereti, verujući samo navodima okrivljenog saradnika. Nesporno je da je bio u Sotinu, ali kamion za prevoz civila na streljanje nije, niti bi ikada dao. Niko od svedoka, pa i ovih koji su svedočili u Hrvatskoj, nikada nije ništa loše rekao ni za njega ni za njegovu jedinicu.